

Retsudvalget 2011-12
REU alm. del , endeligt svar på spørgsmål 741
Offentligt

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

JUSTITIS MINISTERIET
Civil- og Politiafdelingen

Dato: 9. maj 2012
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Anne Berg Mansfeld-
Giese
Sagsnr.: 2012-0030-0779
Dok.: 417030

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 741 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 3. maj 2012.

Morten Bødskov

/
Carsten Madsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 741 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes oversende sit talepapir fra samrådet den 3. maj 2012 om brug af tortur som afhørings- og afstraffelsesmetode.”

Svar:

Der vedlægges det udkast til talepapir, som dannede grundlag for justitsministerens besvarelse den 3. maj 2012 af samrådsspørgsmål AX (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.

Udkast til tale
til brug for besvarelsen af samrådsspørgsmål AX fra
Folketingets Retsudvalg
den 3. maj 2012, kl. 08.00

Samrådsspørgsmål AX:

"Vil ministeren redegøre for, om regeringen er af den overbevisning, at det er acceptabelt, at den danske efterretningstjeneste udveksler oplysninger med efterretningstjenester fra lande, der er kendt for at anvende tortur som afhørings- og afstraffelsesmetode, herunder om det er acceptabelt, at den danske efterretningstjeneste giver oplysninger til lande, der er kendt for at bruge tortur, som modydelse for at modtage oplysninger, samt hvordan ministeren mener at dette stemmer overens med Danmarks principielle modstand mod tortur?"

[Udenrigsministeren besvarer efterfølgende samrådsspørgsmål AY:

"Vil ministeren redegøre for, hvilket signal regeringen sender internationalt, når man på den ene side udtaler sig som stærk modstander af tortur, men på den anden side samarbejder med og udveksler oplysninger med efterretningstjenester fra lande, der er kendt for at bruge tortur som afhørings- og afstraffelsesmetode, herunder hvilket signal ministeren mener, man sender, når den danske efterretningstjeneste giver oplysninger til efterretningstjenester i disse lande som modydelse for at modtage oplysninger?"]

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Svar:

1. Det er PET's hovedopgave at overvåge, forebygge og modvirke handlinger, som må antages at rumme en fare for rigets selvstændighed og sikkerhed og den lovlige samfundsorden. Dette omfatter i første række de i straffelovens kapitel 12 og 13 omhandlede forbrydelser.

Som bekendt har terrorhandling mod den vestlige verden – og terrortruslen mod Danmark – understreget behovet for et tæt og intensiveret internationalt samarbejde mellem myndigheder og relevante organisationer om bekæmpelse af terrorisme.

Karakteren af den globale terrorisme, som er international og grænseoverskridende, har betydet, at landene ikke kan stå alene i bekæmpelsen af terrorisme.

Derfor fremgår det udtrykkeligt af Justitsministeriets instruks fra 2009 til chefen for PET, at PET skal samarbejde med udenlandske efterretnings-, sikkerheds- og polititjenester samt andre relevante udenlandske myndigheder.

2. Og PET har et tæt og løbende samarbejde med udenlandske samarbejdspartnere. Det foregår dels generelt for at følge trusselsbilledet, dels operativt i forbindelse med efterforskningen af konkrete sager.

Behovet for et tæt og intensiveret internationalt samarbejde gør, at PET også har udbygget samarbejdet med en række lande, som PET ikke tidligere har haft et samarbejde med.

Men PET er selvsagt meget opmærksom på, at dette samarbejde stiller nogle særlige krav til efterretningstjenesten.

Jeg vil i den forbindelse gerne slå fast, at der ikke må herske nogen tvivl om, at efterretningstjenestens samarbejde med udenlandske samarbejdspartnere altid sker i overensstemmelse med dansk og international ret. Det har både PET og mine forgængere på posten som justitsminister ved flere lejligheder understreget.

Her tænker jeg navnlig på FN-konventionen mod tortur, forbuddet mod tortur i Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3 og straffelovens bestemmelser om tavshedspligt.

Og jeg har fuld tillid til, at PET's samarbejde med udenlandske samarbejdspartnere også i øvrigt sker på en retssikkerhedsmæssigt fuldt be-tryggende måde.

3. Som allerede nævnt har karakteren af den globale terrorisme gjort, at PET i dag samarbejder med lande, som tjenesten ikke tidligere har samarbejdet med.

Dette samarbejde rummer nogle etiske dilemmaer, som man ikke må være blind for. Og jeg vil gerne advare mod det meget forsimplede verdensbillede, der synes at ligge bag spørgsmålet. Virkeligheden er ikke så sort og hvid.

Realiteten er, at en begrænsning af PET's samarbejde til lande, der arbejder efter normer som de danske, ville medføre, at tjenesten ville blive afskåret fra at samarbejde med et meget stort antal lande bl.a. om international terrorisme.

PET ville dermed blive afskåret fra oplysninger af afgørende betydning for beskyttelsen af den danske befolkning mod terrorisme mv.

Det kan nævnes, at Wendler Pedersen-udvalget, som afgav betænkning i februar, også er inde på disse problemstillinger.

Udvalget anfører, at det er afgørende nødvendigt, at PET kan samarbejde med andre landes efterretningstjenester, hvis tjenesten skal kunne løse sine opgaver, herunder beskytte den danske befolkning mod terrorisme og andre forbrydelser, der truer den danske samfundsorden.

Og ifølge udvalget kan det etiske dilemma, som knytter sig til et samarbejde med lande, der anvender afhøringsmetoder og straffereformer, som strider mod danske normer, ikke løses ved at afskære PET fra at samarbejde med sådanne lande.

Som mine bemærkninger i dag viser, er jeg enig i dette. Men det er klart, at samarbejdet, som jeg også har nævnt, stiller nogle særlige krav til PET. Og jeg vil gentage, at jeg har fuld tillid til, at PET er i stand til at varetage også denne opgave på betryggende måde.

Tak for ordet.